

ធម្មោគថា

របស់ព្រះពេជ្រោះគុណបណ្ឌិតហុក-សារណ្ឌា
អំពីពាក្យខ្មែរមួយបទពេលថា ឈ្មោះត្នោតងិន្តិសារ
ដូចស្រោតការយាបង្វាថ្មូន្ទិត ឈ្មោះត្នោតងិន្តិសារ
ដូចលហោតកំណែបំបង្វាថ្មូន្ទិត

web site: hoksavann.org

ចំណុចទី១៨ ឧសភា ២០០៨

ពាក្យថា ឈ្មោះត្រូវដឹងជ្រសារនិមិត្តក្រោតការយោបាយត្រួតព្រឹត្តិ មានសេចក្តីថា បើមានការឈ្មោះទាស់ទេនឹងទេដឹងគឺត្រូវដឹងគឺត្រូវដឹងលាស់ជ្រសាររវាងនាយកដៃអគ្គន៍ប្រព័ន្ធឌ្ឋានថា បើដឹងឈ្មោះនៅ៖ មានលក្ខណៈ: ស្រោល ជាបីឈ្មោះ ឱ្យមក និងស្មប់ទៅត្រូវពុំទូទាត់ខ្លួនខ្លួនមកព្រៃត្រូវឱ្យ ។ បើត្រូវបើដឹងឈ្មោះនៅ៖ មានលក្ខណៈ: ខ្លួនឯងជាបីកំរង់កុំស្រោលព្រៃត្រូវឱ្យ ។ ពេដ្ឋីត្រូវខ្លួនមកព្រៃត្រូវឱ្យ ។ ដូចកាលសាទិត្យដែលឈ្មោះត្រូវនៅ៖ និយាយប្រាប់ព្រឹត្តិគិត និងអ្នកជិតមាន ហេកកោះជ្រសារខ្លួនច្បាប់ ដើម្បីច្បាប់ដឹងការតែដឹងខ្លួនឯង ។ ពេលនោះហើយដែលគ្រឿងឈ្មោះអាណក្រកំរបស់ជ្រសារខ្លួន បានច្បាប់ដឹងទៅក្នុងក្រុងក្រុង ដើម្បីសារពេតការបានកំបងត្រូវឱ្យ ។ ពាក្យថា និមិត្តក្រោតការយោបាយនាយកដៃអគ្គន៍ប្រព័ន្ធ តិចនឹងឈ្មោះអាណក្រកំរបស់ពាក្យ ។

ពាក្យថា លេង៖ ត្រូវដឹងសង្គមជាតិ ដីចម្ងាតកំណាប់ខ្លាតោទៅ មាន
សេចក្តីថា ប្រទេសអ្នយាទស៊ិនិត្យកេតិឡើងដើរយ៉ាងឯង ដើរយ៉ាង
កនាលេព្រៃបានត្រួលទៅក្នុង សូមតែជាបេក្ខតាមលក្ខណៈរបស់ប្រទេសរប
ស់ទីន ។ ការិកចុះដឹងរបស់ជាតិទាំងបីនាទី បានផ្សាយឡើប្រទេសដឹង
ទាំងអស់ ។ ពាក្យថា កំណាប់ទ្វាយ សំដើរយកទាំងទ្វាយសម្រាតិរបស់
ជាតិ ទាំងច្បាប់ក្នុងរបៀបរក្សាគរដ្ឋី អធិបតេយ្យជាតិ ប្រណាការទិក
ដីជាជីម ធ្វើឡើតិចដឹងទាំងចំណាមុខឡាយ ទាំងចំណាមុខនៃរបស់ជាតិ
ហើយអ្នកនានាប្រកាសជាបាន កំណែតិកាសនោះចូលមកព្រៃ
តែង្វើក បុច្ចលិកល្អឥតបានប្រទេសរបស់ទី ដោយការបែកបាក់ត្រា
នេះ និង ដីចម្ងាតកំណាប់ខ្លាតោទៅក្នុងប្រព័ន្ធដើម្បីពេលណា ដីលម្អិតទ្វា-
ទ្វាយឡើង ប្រព័ន្ធដើម្បីបាន កំណើនកំរាយកទ្វាយសម្រាតិនោះទេ ។ ពាក្យ
របស់ទីន នេះជាការរំបើកជាតិ ត្រូវបានតិចដឹងទ្វាយសម្រាតិនោះទេ ។ ពាក្យ
របស់ទីន នេះជាការរំបើកជាតិ ប្រណាការទិកដឹងទ្វាយសម្រាតិនោះទេ ។ ដើរយ៉ាង
ព្រៃការពាក្យរដ្ឋី ប្រណាការទិកដឹងទ្វាយសម្រាតិនោះទេ ។ ដើរយ៉ាង
ព្រៃកបាក់ត្រា ដើរយ៉ាងទ្រូវបាន បំពេញកិច្ចការពាមមុខ នូវរបស់ទីន
ដើរយ៉ាងបែមលប្រើបានជាតិ ។